AMSTERDAM

AMSTERDAM

CRIS TOALA OLIVARES

FOR MY DAUGHTER INEZ

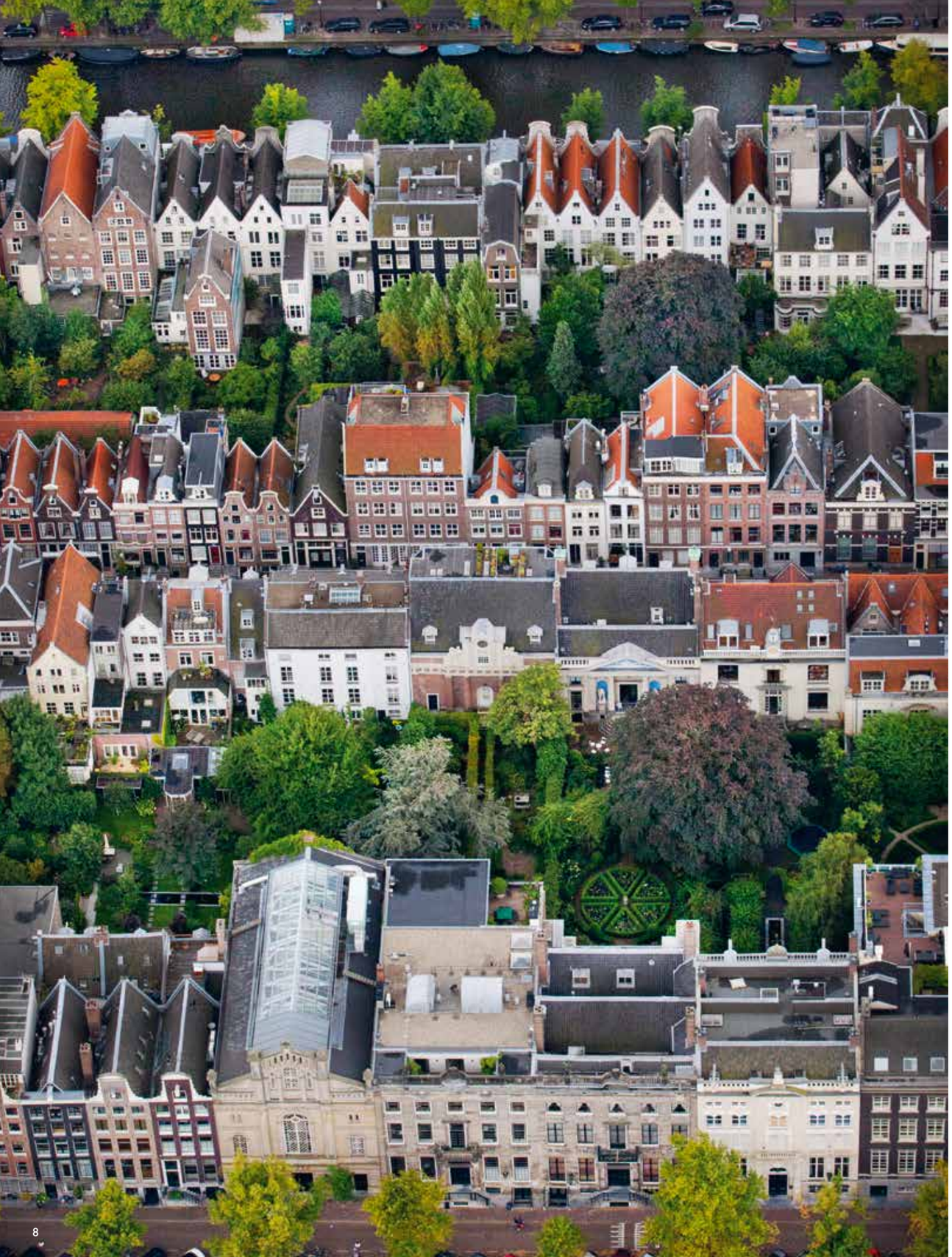

INLEIDING

Dat ik geboren ben in Ecuador is toeval. Mijn moeder verliet haar eigen land, Chili, nadat generaal Pinochet daar in 1973 de macht had gegrepen. Zij had tegen de dictatuur geprotesteerd en het was te gevaarlijk om er te blijven. Ze kwam terecht in Manta, een vissersplaats aan de kust van de Stille Oceaan. Daar ontmoette ze mijn vader, wiens familie uit het Amazonegebied komt. Er was veel armoede in Ecuador en daarom besloten mijn ouders naar Europa te gaan om daar werk te zoeken. Zo kwamen ze in Frankrijk terecht, en daarna in Nederland.

Ik bleef achter in Manta bij mijn oma. Toen mijn vader ziek werd, kwam hij terug naar Manta. Daar overleed hij vier dagen voor mijn tiende verjaardag. Mijn moeder was in Europa achtergebleven om geld voor ons te verdienen. Mijn buurman Don Colon nam me toen onder zijn hoede. Don Colon was als mijn tweede vader. Hij gaf me waardevolle levenslessen. De belangrijkste was dat slechte tijden sterke mensen maken. Hij had melkgroothandel en bevoorraadde winkels in de stad. Ik ging meewerken bij de bezorging.

Toen ik vijftien jaar was, moest ik een operatie ondergaan, omdat ik jarenlang gesjouwd had met zware kratten met melkflessen. Ik had een hernia gekregen en ik kon niet meer werken. Ik ging terug naar mijn oma. Ik leerde eenzaamheid en honger kennen. Maar ik paste me aan, want ik wist dat mijn moeder een offer bracht door in Europa te blijven werken om ons in leven te houden.

Na mijn herstel ging in de avonden studeren. Ik verdiepte me in mijn achtergrond in enerzijds het regenwoud van de Amazone en anderzijds de vissers van Manta en Polynesië. Dat hielp me te dromen en hoop te houden om op een dag iets te bereiken in het leven.

Latijns-Amerika kwam rond 1990 in de greep van drugs-geweld. Ook Manta werd onveilig gemaakt door bendes van narco's. Mijn moeder gaf me daarom de gelegenheid om naar Europa te reizen. Ik woonde bij haar in Alkmaar en ik wilde toen beslist niet meer terug naar Ecuador. Ik begrijp nu goed wat de motivatie van emigranten is en hoeveel ze riskeren. Ze zijn in staat om na een teleurstelling telkens overal opnieuw te beginnen, terwijl maar weinigen droom kunnen waarmaken.

In Alkmaar leerde ik Nederlands spreken en dat hielp me om een baan te vinden in Heiloo. Daar zorgde ik voor gepensioneerde ouderen en ik onderhield hun grote tuinen. Ze leerden me van alles over hun land, over de geschiedenis, de wetten, noem maar op. Ze vertelden me over hun eerdere leven in Amsterdam, de stad waar ze hadden gewoond en gewerkt. De mensen in Heiloo hielpen me toen ik solliciteerde bij de interne opleiding van het revalidatiecentrum aan de Overtoom in Amsterdam. Ik werd aangenomen en verhuisde naar de stad.

Ik kreeg een verstandig advies van een mevrouw uit Heiloo: wees voorzichtig, want in die grote stad kun je heel gemakkelijk de weg kwijt raken.

Wat ik me uit die tijd het beste herinner is het Vondelpark. Daar ging ik altijd met de patiënten wandelen, en dan vertelden de zij me van alles over de stad. In mijn vrije tijd ging ik de stad in. Ik ben een paar keer met mijn fiets geslipt in de tramrails. Zo zagen Amsterdammers: die is niet van hier. Ik wilde meer weten over de stad en de cultuur van het land waar ik was gaan wonen. Amsterdam was voor mij een open museum met veel geschiedenis. Na een paar stapte ik over naar de thuiszorg in Oud-Zuid en andere stadsdelen. Amsterdam was inmiddels een multiculturele stad geworden.

Ik leerde de stad steeds beter kennen door mensen thuis te helpen en naar hun verhalen te luisteren. Bijvoorbeeld toen ik een oudere mevrouw hielp met wassen. Ik zei: mevrouw ik krijg die vlek op uw arm niet weg, waar komt die van? Toen vertelde ze me dat ze in een concentratiekamp had gezeten. En zo leerde ik van haar veel over het jodendom en wat er in de stad gebeurd was tijdens de Tweede Wereldoorlog. In Ecuador had ik hier nooit iets over gehoord. Ik was nieuwsgierig en wilde altijd alles te weten komen.

Als ik door de stad fietste om iemand uit bed te halen of eten te geven, trok onderweg vaak iets mijn aandacht: het licht van de stad en de kleuren die elk seizoen veranderen. Ik kocht een klein fototoestel en begon te oefenen om dat licht te vangen. Ik woonde toen in de Eerste Oosterparkstraat en studeerde aan de Hogeschool van Amsterdam, omdat ik sociaal werker wilde worden. Toen in 2004 werd vermoord stonden een dag later de kranten vol met foto's die ter plekke waren gemaakt. Het gebeurde dicht bij de Hogeschool. Dat maakte veel indruk op me. Ik moest terugdenken aan mijn onveilige straat in Manta. In mijn vrije tijd dwaalde ik door de stad om foto's te maken. Zo kwam ik in 2009 bij een feest terecht met bekende mensen en daar ontstond een ruzie. Een prachtig mooie vrouw sloeg een man met een glas in zijn gezicht. Als jongen die op straat is opgegroeid had ik zien aankomen wat er ging gebeuren. Ik fotografeerde alles vanaf het moment dat ze kwaad werd tot het moment dat ze de klap gaf. Zonder erbij na te denken ging ik daarmee door. De volgende dag werden via *De Telegraaf* getuigen opgeroepen. Mijn getuigenis waren de foto's die ik die avond had gemaakt. Ik bracht ze naar de krant.

De dag daarna stond mijn foto op de voorpagina. De chef van de fotoredactie complimenteerde me en vroeg of ik voor de krant wilde werken. Zo werd fotograferen mijn deeltijd beroep. Ik werd op pad gestuurd en kreeg grote vrijheid om te maken wat ik wilde. De stad werd mijn toneel en ik was de regisseur. Ondertussen leerde ik mezelf de technische kanten van het vak. Bij de krant werden de kleine verhalen groot door de

fotografie. Ik portretteerde politici en andere mensen die in het nieuws kwamen. Ik was erbij als ze geïnterviewd werden. Met een collega van de krant waren we een top duo. We gingen op alle verhalen af en we fietsten de stad door en reden door het hele land. De scherpe pen en de scherpe fotografie werden we genoemd. Mijn collega's namen mij op sleeptouw, en zo kwam ik overal in de stad. In sjieke restaurants, in het Stadshuis en op de Beurs en bij culturele evenementen. Met burgemeester Eberhard van der Laan rookte ik buiten af en toe een sigaretje. Ik zag de stad vanuit allerlei perspectieven. Ik werd een insider van Amsterdam.

Ik volgde ondertussen een medische opleiding aan de Vrije Universiteit en in 2009 stelde een dokter me voor om voor Artsen zonder grenzen als vrijwilliger naar Gaza te gaan om daar in een ziekenhuis te helpen. Ik kon daar naast mijn werk in mijn vrije tijd foto's maken voor de krant. Er was een oorlog gaande met Israël en kort na mijn aankomst werd ik net als andere buitenlandse hulpverleners weggestuurd door Hamas. Bij de grensovergang met Egypte zag ik een jongen die ik kende uit het ziekenhuis. Ik wist dat hij leukemie had. Hij werd Egypte niet binnengelaten. Ik maakte daar een foto die zijn machteloosheid laat zien. De foto werd gepubliceerd in alle grote kranten van het Midden-Oosten en redde daardoor het leven van de jongen. Hij werd toen alsnog toegelaten in Egypte voor een medische behandeling. Ik werd me ervan bewust dat mijn fotografie impact had. Daarna ging ik naar Israël om reportages te maken met collega's van Reuters om de andere kant van het conflict te laten zien.

Terug in Amsterdam nam ik ontslag bij de thuiszorg en nu was de weg open voor een nieuw avontuur. Nadat ik in 2010 de Zilveren Camera in de categorie buitenlands nieuws had gewonnen voor een van mijn foto's, vroeg persbureau Associated Press me om voor de internationale media te fotograferen. Daarna kwam persbureau Reuters met het voorstel om correspondent in Amsterdam te worden. Ik ging op reis naar Thailand, waar in 2011 een burgeroorlog was uitgebroken. Daarna ging ik naar Syrië om reportages te maken over vluchtelingen. Het was alsof ik op een paard reed dat adrenaline wordt genoemd. Ik reisde van het ene conflict naar het andere en zag hoe landen tegen landen en mensen tegen mensen vechten. Dat was de harde realiteit van de wereld.

Als ik thuis kwam zag ik een multiculturele stad, waarin mensen samenwerken. Het kwam goed uit dat *National Geographic* me de kans gaf om een jaar lang Amsterdam te observeren en te fotograferen. Nu kon ik in een langzamer tempo werken en vanuit een nieuw perspectief de stad vastleggen. Een van die foto's werd in 2013 de voorpagina van *National Geographic* en twee jaar kwam mijn boek over de Amsterdamse grachten uit.

Daarna besloot ik terug te gaan naar Ecuador en daar werd ik geconfronteerd met een enorme uitbarsting van de Tungurahua, een van de vele vulkanen van Ecuador. Je voelde dan de energie uit het centrum van de aarde. Dit bracht me op het idee uit te zoeken hoe mensen over de hele wereld leven in de buurt van actieve vulkanen, die vuur, lava, rook en as uitspuwen. Ik ging niet meer op reis voor Reuters, *De Telegraaf* of *Der Spiegel*. Nadat ik tien jaar de wereld had rondgereisd langs de actieve vulkanen en met de lokale bewoners had gesproken publiceerde ik een boek met foto's die ik tijdens mijn expedities had gemaakt.

Ik liet zien dat vulkanen niet zo gevaarlijk zijn als meestal in het nieuws wordt voorgesteld. En dat het magisch is om er dichtbij te zijn en de connectie met de natuur te voelen. Deze verhalen brachten me opnieuw naar mijn land terug. Ik ging op zoek naar de chocolade-route, die in Ecuador meer dan 5000 jaar teruggaat. Ik fotografeerde in het Amazonegebied de oorspronkelijke cacaobomen. Maar inspiratie was niet genoeg, daarom wilde ik wil ervaring delen. Ik begon in 2022 mijn eigen chocolade te maken onder mijn naam als merk en daarmee kan ik vrouwen in Ecuador helpen om uit de armoede te komen. We maken die met Amazone-cacao, die maar één procent van de wereldproductie uitmaakt. Het is echte Inca-chocolade, die nu wordt geëxporteerd naar Europa.

Op mijn expedities neem ik vaak mensen mee naar plekken waarvan ze zich nooit een voorstelling hadden gemaakt. Zo kunnen ze met eigen ogen zien wat ik in mijn foto's vastleg. Ik houd me daarbij nog altijd aan een belangrijke wet in de nieuwsfotografie: je mag niet fotoshoppen. In mijn foto's zie je dus Amsterdam precies zoals ik het zag. Toen ik mijn artikel over Amsterdam voor *National Geographic* maakte, ontmoette ik een oudere man met een jonge geest, Jan Six van Hillegom. Hij bracht me veel kennis bij over het Hollandse licht, zoals dat drie eeuwen geleden werd gebruikt door Rembrandt. Daarna heb ik een tijd lang niet meer naar foto's gekeken, maar alleen naar schilderijen. Daarna ging ik mijn eigen schilderijen maken vanuit alle hoeken van de stad. Ik vloog in de afgelopen jaren in helikopters boven de stad om de straten en de grachten, de huizen en de flats, de parken en de pleinen vanuit de lucht te fotograferen. Ik fotografeerde de stad vanaf een bootje in het water. En ook onder water. Weinig Amsterdammers hebben hun stad op die manier gezien. Ik fotografeerde de stad in alle seizoenen, met schaatsers op bevroren grachten en met zwemmende mensen in de Amstel. Het gaf me een enorm plezier om zo de dynamiek vast te leggen van een stad die groeit en bloeit. In dit boek laat ik zien hoe ik in de afgelopen jaren naar Amsterdam heb gekeken.

PRINSENGRACHT, CAFÉ HET PAPENEILAND (2012).
OUDE KELDER / OLD CELLAR.

INTRODUCTION

I was born in Ecuador, because my mother had left her native country Chile. She had resisted the military coup of General Pinochet in 1973 and it was dangerous to stay. She went to Manta, a town of fishermen on the coast of the Pacific Ocean. Here she met my father, whose family came from the Amazon rain forest. After a few years of poverty my parents decided to seek work in Europe. They went to France and later settled in the Netherlands.

I was left in Manta with my grandmother. When my father fell ill, he came back and died four days before my tenth birthday. Our neighbor Don Colon took me under his wing and was a second father to me. He taught me many lessons of life. The most important was: hard times create strong men. He was a wholesaler of milk and I assisted him with deliveries to shops in Manta.

When I was fifteen, years of carrying crates with milk bottles had caused a hernia. I had to undergo surgery and I went back to my grandmother to recover. I was desolate and hungry and I learned what loneliness is. I adapted to my new circumstances, because I was aware of the sacrifice made by my mother, who continued working in Europe to support us.

I started studying in the evenings and became interested in history. I discovered my background, the indigenous Ecuadorians and the Amazon region and the seafaring peoples from Polynesia. This made me dream and I hoped to achieve something in life.

Around 1990 South America saw a surge in drug related violence. Gangs of narcos made Manta an unsafe place. My mother asked me to come over to Europe. Once we were reunited in the Netherlands I did not want to go back to Ecuador. I now understood the feelings of immigrants, the risks they take, and also their strength, even though only a few make their dreams come true.

I was living with my mother in the small town of Alkmaar. I learned to speak Dutch and I found a job in the nearby village of Heiloo, near the coast of the North Sea. I took care of elderly people and maintained their large gardens. We talked often about the history, laws and culture of the Netherlands. Many had come from Amsterdam after their retirement and they told me about that city. They encouraged me to apply as an intern-in-training in a clinic for physical illness and injuries. I was admitted and moved to Amsterdam, and to another life. In Heiloo I was warned: in this big city one can easily get lost.

I took patients for walks in the nearby Vondelpark and they told me many stories about their lives in Amsterdam. In my free time I explored the city by bike. When I slipped in the tram rails people saw: this man is not from here. I wanted to know more about the city and the culture of my new country. The city I was living in was an open air museum with a long history, which was still visible. After a few years I switched to work in home care in the wealthy neighborhood Oud-Zuid, but also in other parts of the city. Amsterdam was then becoming a multicultural city.

While I was with clients they often told me their stories, and my understanding of Amsterdam grew. Once I assisted an elderly lady, and told her that I could not remove a spot on her arm. She explained to me that she had been in a concentration camp. This made me aware of what had happened to the Jews of Amsterdam during the Second Word War. In Ecuador I had never heard such stories.

Peddling on my bike on my way to help clients to get up in the morning or to have dinner in the evening, I was attracted by the light of the city and the changing colors on every day and in each season. I bought a small camera and tried to catch that light. Meanwhile I had started studying for a degree in social work at the Amsterdam University of Applied Studies. In 2014 journalist and filmmaker Theo van Gogh was murdered by a Muslim extremist. The whole country was in shock. It had happened near the university and reminded me of the dangerous streets in Manta. The next day all the newspapers had photos taken at the crime scene.

In my free time I wandered through the city to take photos. One evening in 2009 I bumped into a party with Dutch celebrities at the moment a quarrel started. A beautiful woman hit a man in his face with a glass. Being streetwise, I had anticipated the scene and held my camera ready. I shot photos from the moment I saw anger in her face to the moment she hit the man. I continued without thinking. The next day the Dutch newspaper *De Telegraaf* called for witnesses. My photos were my evidence. I went to the editorial office to show them.

The next day one of my photos was on the front page of *De Telegraaf*, the largest Dutch newspaper. The chief photo editor was enthusiastic and hired me. From now on I was a professional photographer, albeit part time. I was allowed a lot of freedom. The city was now my theatre and I was the director. At the newspaper photographs made little stories into big stories. I made portraits of many politicians, artists, and other people who made headlines. I was always there when they were interviewed. My writing colleague and I were a top duo. We ran after stories and biked through Amsterdam or drove throughout the country. We were called the sharp pen and the sharp camera. My colleagues took me everywhere in Amsterdam, from the townhall to the stock exchange, from exclusive restaurants to cultural events. I was becoming an Amsterdam insider. Smoking a cigarette with Mayor Eberhard van der Laan outside the town hall was a shared pleasure. I could now see the city from a variety of perspectives.

Meanwhile I followed a course in medicine at the Vrije Universiteit in Amsterdam. One of the doctors encouraged me in 2009 to work in Gaza as a volunteer in a hospital for Doctors Without Borders. Hamas was in power and at war with Israel. Besides giving medical aid, I wanted to make photographs in my free time. Only a few days after I had arrived I had to leave again, because Hamas expelled foreign aid workers. Waiting at the border with Egypt I recognized a boy I had met in the hospital and I knew he had leukemia. He was refused permission to enter Egypt. I took a photo which showed his helplessness. The photo was published in all main newspapers in the Middle East. This saved the boy's life, because after this publicity Egypt admitted him for medical treatment. This made me aware of the impact my photography could produce. Subsequently I went to Israel to cover the other side of the conflict and made reports with colleagues from press agency Reuters.

Back in Amsterdam I received a Zilveren Camera award for one of the photos. This opened the way for a new adventure. Associated Press invited me to work for the international media, and Reuters asked me to be their correspondent in Amsterdam. I travelled intermittently to war zones around the world. In 2011 I was in Thailand during the civil war and the following year I went to Syria to make reports about the refugees. Many of my colleagues were killed there. It felt like riding a wild horse called adrenaline. I went from one conflict to another and I showed how wars look. It was a harsh reality.

When not travelling I stayed in Amsterdam and there I saw a multicultural city in which people from various backgrounds were living and working together. I was fortunate that *National Geographic* asked me to stay in my home town for a whole year to observe the city in all seasons. I was now working in a slower tempo and with a new perspective. One of the photos was on the cover of *National Geographic* in 2013 and two years later I published my book *The Canals of Amsterdam*. It was time to change my life again and I went back to Ecuador. In 2014 I witnessed the enormous eruption of the Tungurahua, one of the many volcanoes in Ecuador. In such places you can feel the energy from the center of the earth. I decided to document how people living close to active volcanoes adapt to their volatile eruptions of fire, lava, smoke and ash. Instead of travelling for Reuters, *De Telegraaf* or *Der Spiegel* I went around the world to active volcanoes and talked the men and women living there. After ten years of travel I published Living with Volcanoes with the photos I had made during my expeditions.

I showed that volcanoes are not as dangerous as they are often presented in the media and that it is pure magic to be close to one and feel the connection with nature. These stories had brought me back to my country of origin. I explored the old chocolate trail in the Amazon rain forest, which goes back more than 5000 years. I photographed very old cocoa trees in their original natural environment. I want to share my experiences and make chocolate under my own name produced by a plantation and factory which was set up by poor Ecuadorian women. We produce chocolate with the original Inca cacao, which yields only one percent of the world's harvest. On my expeditions I am often accompanied by people whom I bring to places they never had imagined visiting. They see with their own eyes what I capture in my photos.

I have always adhered the most important law of news photography: never use photoshop. In my photos of Amsterdam readers will see the city exactly as I did. Not only the buildings, the pavement, the water and the trees, but also the light and the colors. When I was preparing my article about Amsterdam for *National Geographic*, I met an elderly man with a young mind: Jan Six van Hillegom. He taught me a lot about the Dutch light, still the same as seen and painted by Rembrandt three centuries earlier. For a while I did not look at photos, only at paintings. This inspired me to make my own paintings from all corners of the city. I flew in helicopters high above the city photographing streets and canals, houses and flats, parks and squares. I climbed the iconic church tower, the Westertoren. I saw the city from the water in a little boat exploring the canals and the Amstel river. I also dived to photograph the city under water. I walked for days to portray the people of Amsterdam. I captured the city in all seasons, in the winter with skaters on frozen canals, and in the summer with swimmers in the Amstel river. It was a great pleasure to capture the dynamics of this living city to show in this book how I see Amsterdam.

AMSTEL
BIER

Koningsdag

MING

HUDSON'S BAY
HUDSON'S BAY
SRC

YAMAHA

HOTEL

ahoy Matays!
Take a PHOTO if you wish.
FOLLOW THE CAPTAIN
Buy a new ship! Buy a
POST CARD , or Put some
TREASURE in my Box!

DE RUYTENBURGH

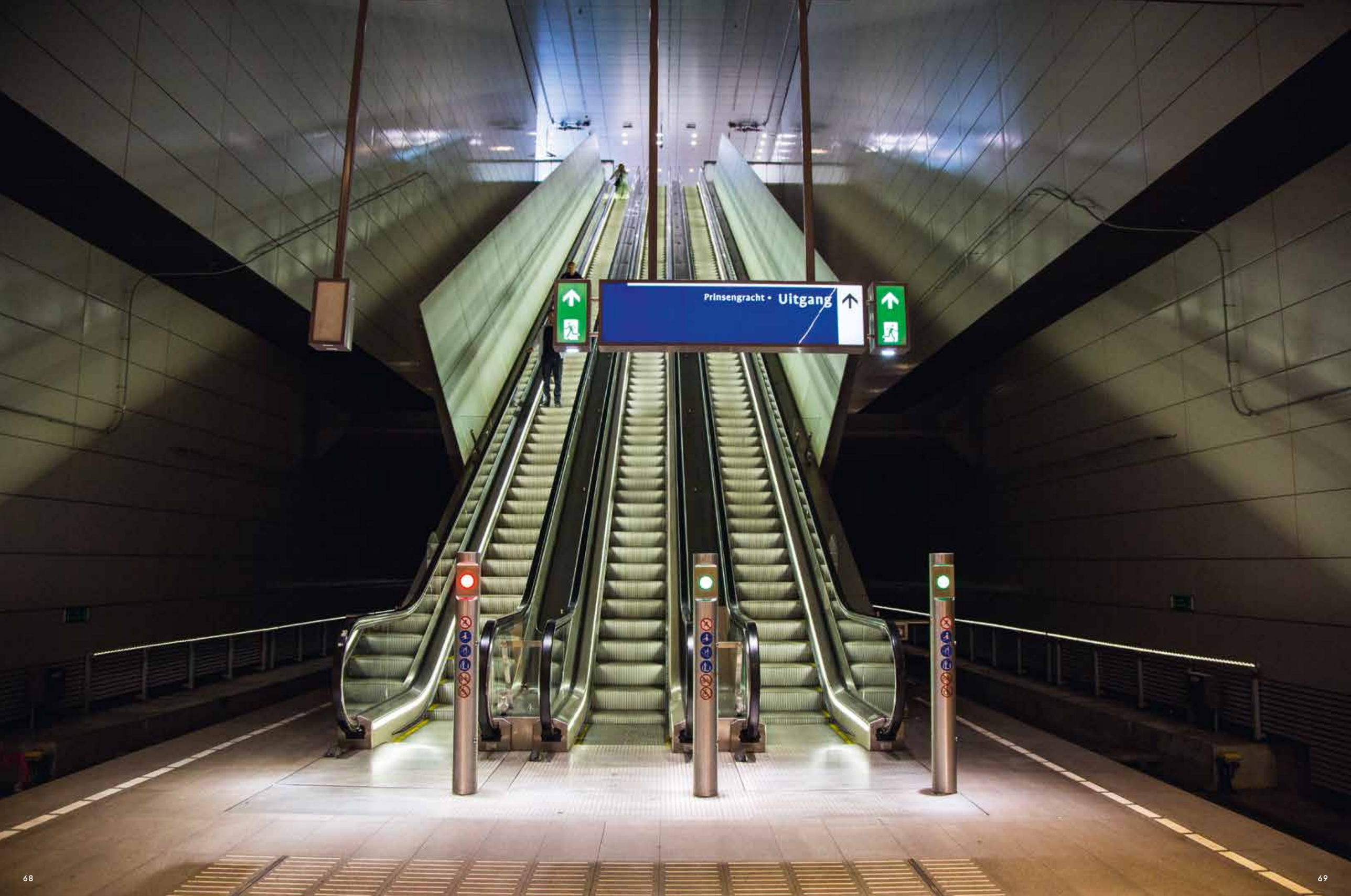
Prinsengracht • Uitgang

310
S2
3,49m

Esther Meijboom
31.5.1892 - 50 jaar
Maurits van Eijmbergen
16.7.1928 - 16 jaar
Getta Bähr-Voos
27.2.1885 - 57 jaar
Isaak Vos
13.2.1937 - 5 jaar
Judik Bamberg
2.8.1909 - 33 jaar
Mina Cohen
30.11.1923 - 19 jaar

Super Roos
20 st. 8,50
Roses

1862

POLITIE
BR-PB-78

PONTE ARCA
RISTORANTE

AMSTERDAM

BURGER KING
Leidseplein
SAMSUNG

34

UNION

AMSTERDAM

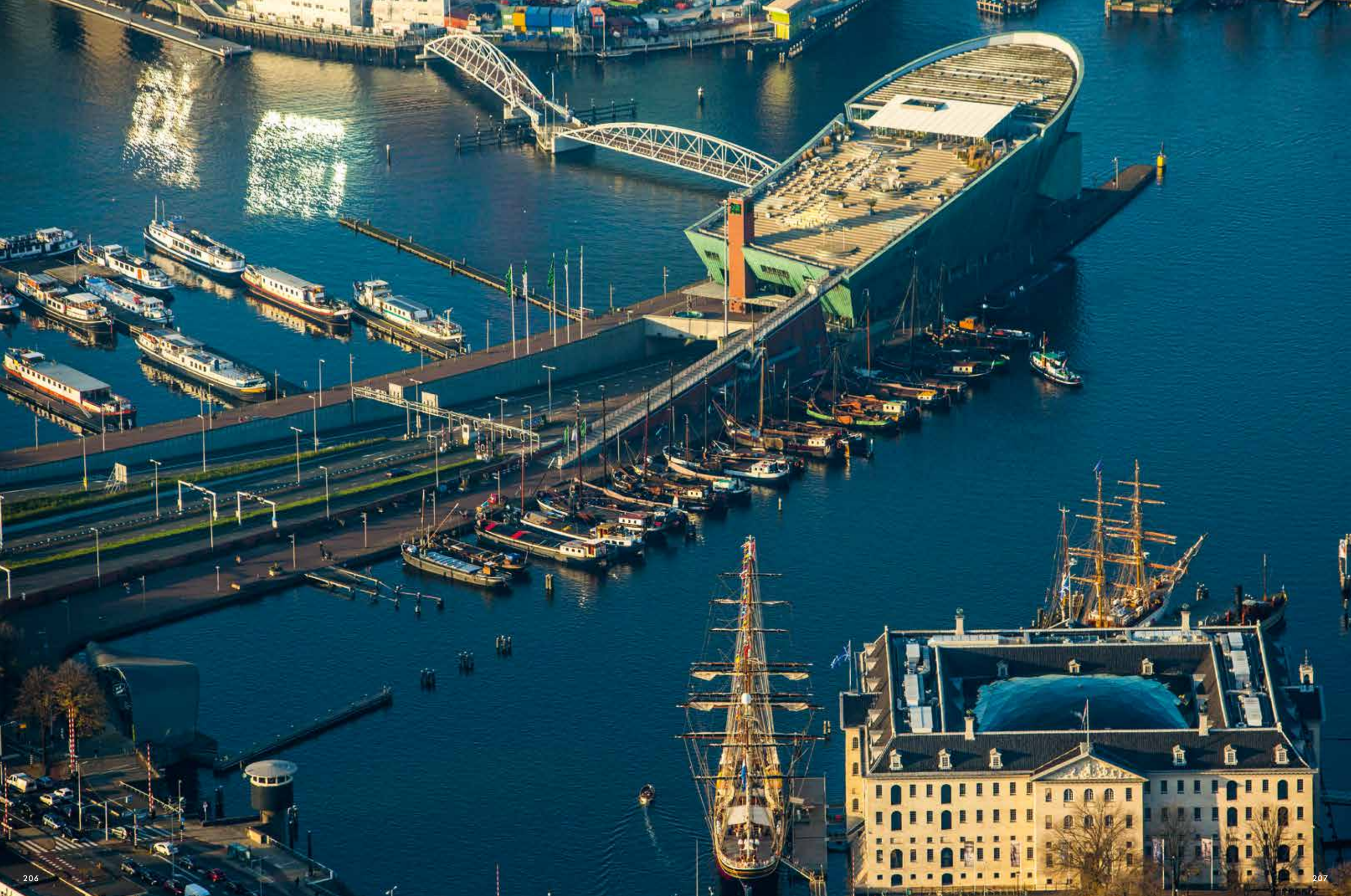

GUNCO

libbibliotheek

ABN AMRO

ABN AMRO

New Amsterdam

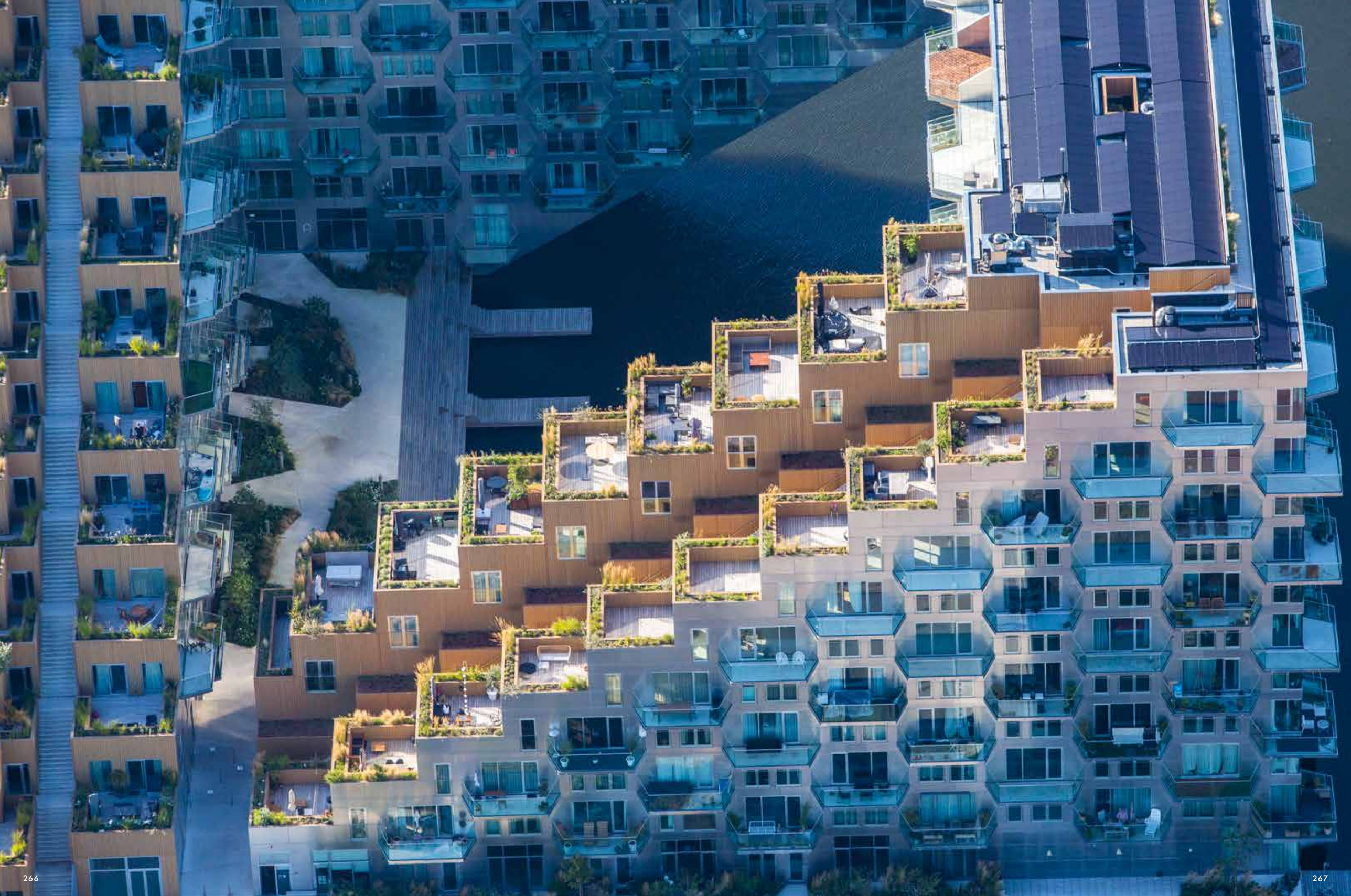

Rabobank

DOTTERBLOEM
CAMPANULA
WOORD

NEXT

35
34
33
32
31

Bijlmer

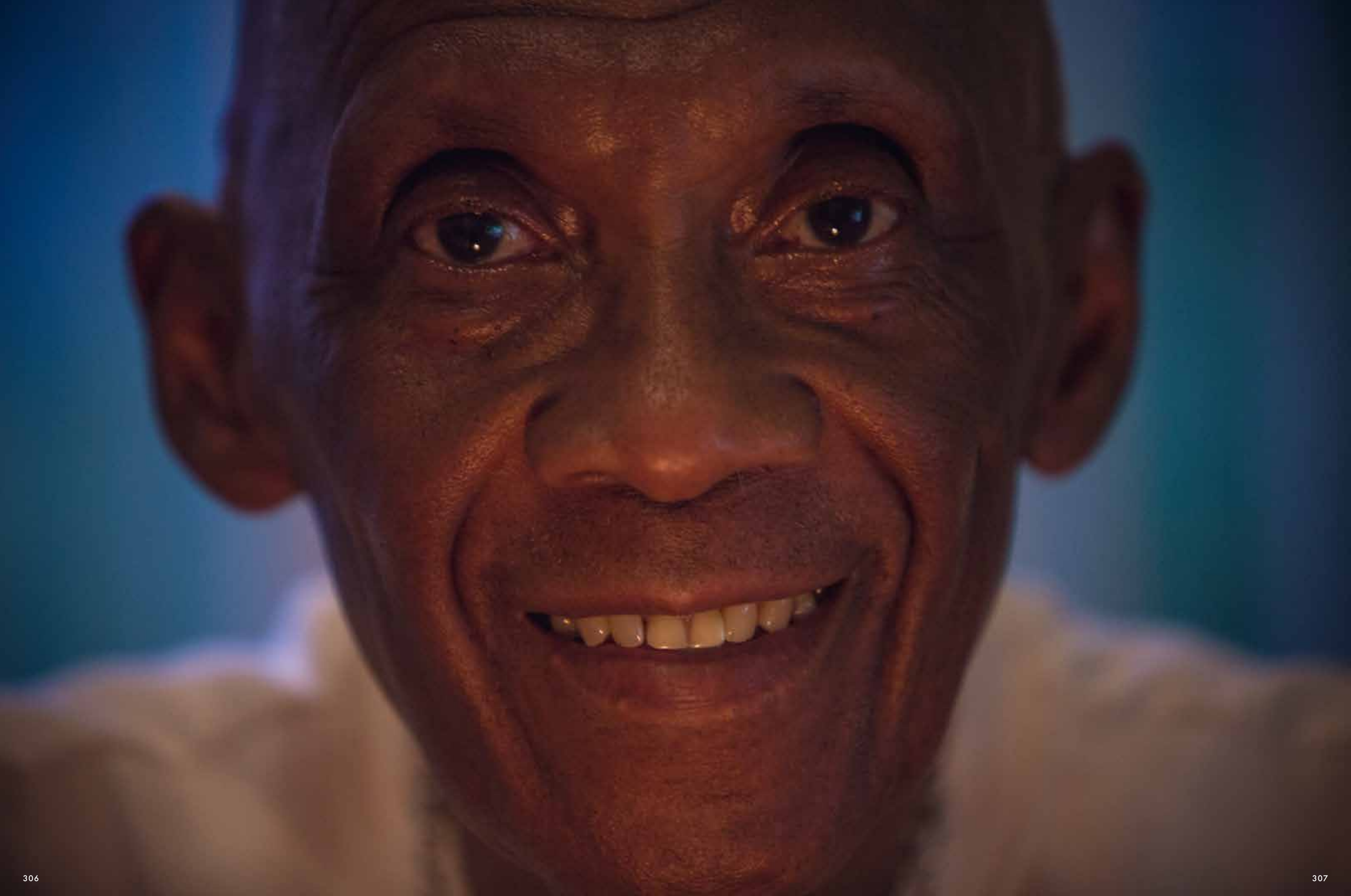

DANKWOORD

Mijn moeder vertelde mij altijd: 'Het gaat er niet om hoeveel je hebt, Cris, het gaat erom wat je doet met wat je hebt. Talent komt van God. Als je er iets van hebt gekregen, waardeer het dan, cultiveer het, ontwikkel het en maak er je werk van. Zo zul je een inspiratie zijn voor vele anderen. Vervulling komt namelijk, zo heeft het leven mij inmiddels geleerd, voort uit het dienen van anderen, en niet alleen uit de haast om jezelf te dienen. Op de weg naar succes doet er zich vaak wel een kans voor om iemand anders te helpen om ook succesvol te worden. Help diegene dan. Als je goed doet, word je goed!' Ik dank in de eerste plaats mijn moeder, die me altijd heeft aangemoedigd om mezelf te ontwikkelen.

Dit boek is een ode aan de schoonheid van Amsterdam en het 750-jarig bestaan van de stad. Het is het resultaat van inspanningen over een periode van tien jaar. Het zou niet mogelijk zijn geweest dit boek te maken zonder de steun en vriendschap van paar bijzondere en met naam te noemen mensen. Nico Meijles, Flip Wijers, Monique Krop, Jaap Tell, Jolande Gerritsen, Max de jong en Jan Six van Hillegom. Dank jullie allemaal voor alles wat jullie met mij over fotografie en Amsterdam hebben gedeeld: enthousiasme, kennis en expertise. De unieke wijze waarop ik deze mooie stad heb kunnen fotograferen was niet mogelijk geweest zonder jullie hulp.

Harto Schillemans die mijn rechterhand werd bij het coördineren van alles voordat ik op pad ging. Zijn efficiëntie en enthousiasme hebben me veel tijd en moeite bespaard. Bertwin Heise, Annemarie Verbeek en Richard van de Crommert stelden hun huizen ter beschikking voor dit project. Hun gastvrijheid heeft me het gevoel gegeven dat ik weer thuis was in Amsterdam. Jan en Jo, jullie hulp was onmisbaar tijdens de voorbereiding van dit boek.

Tenslotte dank ik Alice Wielinga, de moeder van onze dochter Inez, aan wie dit boek is opgedragen, met wie ik ook mijn interesse in fotografie deel.

Ik ben dankbaar voor jullie steun en vriendschap. Jullie bijdrage heeft dit boek een extra dimensie en diepte gegeven. Veel dank daarvoor.

Cris Toala Olivares

AKNOWLEDGEMENT

My mother often told me: 'It is not important how much you have, Cris. Important is what you do with what you have. Talent is a gift of God. If you have a talent, honor it, cultivate it, develop it, and make it your vocation. In this way you can inspire others. I have learned that fulfillment in life comes from serving others, not from hurriedly serving yourself. And on the way to success you can now and then help someone else to become successful too. Be such a man. If one does good things for others, one's own life will be better too!' I thank my mother for her encouragement always to look ahead.

This book pays tribute to the beauty of Amsterdam and the city's 750 years of history. It is the result of ten years of exploring and photographing. I could not have produced this book without the support and friendship of many people. I want to mention by name Nico Meijles, Flip Wijers, Monique Krop, Jaap Tell, Jolande Gerritsen, Max de jong en Jan Six van Hillegom. Thank you for the enthusiasm, and the knowledge and expertise that you shared with me. The unique ways in which I was able to photograph the city would not have been possible without you.

Harto Schillemans was my right-hand man in preparing and coordinating my itineraries. His efficiency and enthusiasm saved me a lot of time and effort. Bertwin Heyse, Anne-Marie Verbeek and Richard van de Crommert opened their houses to make this project possible. Their hospitality made me feel at home again in Amsterdam. Jan and Jo, your help was essential in preparing this book.

Finally I want to thank Alice Wielinga, the mother of our daughter Inez, to whom this book is dedicated, who has always shared my interest in photography.

I am grateful for your support and friendship. You provided an additional dimension and depth to this book. Thank you all.

Cris Toala Olivares

INDEX

BROUWERSGRACHT-PRINSENGRACHT (2014)
PAGE 6-7

PRINSENGRACHT
CAFÉ HET PAPENEILAND (2012)
PAGE 14-15

PRINSENGRACHT.
CAFÉ HET PAPENEILAND (2012)
PAGE 16-17

KEIZERSGRACHT (2018).
EEN MAN IN EEN BOOT IN DE VROEGE OCHTEND /
A MAN IN A BOAT IN THE EARLY MORNING
PAGE 18-19

EGELANTIERSGRACHT (2012)
SCHAATSER IN DE AVOND /
SKATING IN THE EVENING
PAGE 20-21

KEIZERSGRACHT (2012)
PAGE 22-23

REGULIERSGRACHT (2012)
PAGE 24-25

PRINSENGRACHT (2012)
JONGE SCHAATSERS / CHILDREN SKATING
PAGE 26-27

WESTERSTRAAT (2014)
KONINGSDAG IN DE JORDAAN /
KING'S DAY IN THE JORDAAN
PAGE 28-29

MADAME TUSSAUDS (2013). TOURISTEN MET WAS-
SENBEELD VAN KONINGIN BEATRIX / TOURISTS
POSING WITH A WAX FIGURE OF QUEEN BEATRIX
(REUTERS / CRIS TOALA OLIVARES) PAGE 30-31

DE DAM (2014). TULPEN PLUKKEN BIJ DE OPENING
VAN HET BOLLENSEIZOEN / PICKING TULIPS AT
BEGINNING OF THE TULIP SEASON (REUTERS /
CRIS TOALA OLIVARES). PAGE 32-33

DE DAM (2022). BETOGING OP 27 FEBRUARI TER
ONDERSTEUNING VAN OEKRAÏNE / DEMONSTRA-
TION IN SUPPORT OF UKRAINE (PHOTO BY CRIS
TOALA OLIVARES / GETTY IMAGES). PAGE 34-35

DE DAM (2020)
PAGE 36-37

PALEISSTRAAT (2012)
PAGE 38-39

KEIZERSGRACHT (2013).
GEBOUW FELIX MERITIS (1787) /
BUILDING OF SOCIETY FELIX MERITIS (1787)
PAGE 40-41

SELFIE TIJDENS ONDERWATERFOTOGRAFIE
/ SELFIE WHILE DIVING FOR UNDERWATER
PHOTOGRAPHY (2014)
PAGE 42-43

KEIZERSGRACHT. ONZE LIEVE VROUWEN KERK
(2014). BIDDEN VOOR DE SLACHTOFFERS VAN
VLUCHT MH17 / PRAYING FOR THE VICTIMS OF MH17
(REUTERS /CRIS TOALA OLIVARES). PAGE 44-45

KEIZERSGRACHT,
ONZE LIEVE VROUWEN KERK (2014). (REUTERS /
CRIS TOALA OLIVARES).
PAGE 46-47

OUDEZIJDS ACHTERBURGWAL,
MUSEUM OF PROSTITUTION (2014)
PAGE 48-49

OUDEZIJDS VOORBURGWAL (2012)
PAGE 50-51

NIEUWMARKT, DE WAAG (2023)
PAGE 52-53

NIEUWMARKT, DE WAAG (2023)
PAGE 54-55

AMSTEL, BLAUWBRUG (2014)
AMSTERDAM LIGHT FESTIVAL
PAGE 56-57

OUDEKERKSPLEIN (2020)
PAGE 58-59

WARMOESSTRAAT (2014). EEN STRAATARTIEST
ALS JACK SPARROW KRIJGT EEN BON / IMPERSO-
NATOR OF SPARROW GETS A TICKET.
PAGE 60-61

ZEEDIJK (2013).
UITZICHT VANAF DE TOREN VAN DE OUDE KERK /
VIEW FROM THE TOWER OF THE OUDE KERK.
PAGE 62-63

OUDEZIJDS VOORBURGWAL, MUSEUM ONS' LIEVE
HEER OP SOLDER (2013). KATHOLIEKE SCHUIL-
KERK UIT 17DE EEUW / HIDDEN CATHOLIC CHURCH
FROM THE 17TH CENTURY. PAGE 64-65

ROKIN (2014).
WANDELAARS IN DE METROTUNNEL TIJDENS DE
BOUW / WALKING IN THE METRO TUNNEL UNDER
CONSTRUCTION. PAGE 66-67

ROKIN, METRO STATION (2023)
PAGE 68-69

ROKIN (2010)
GRAVEN VOOR EEN NIEUWE METROLIJN /
DIGGING FOR A NEW METRO LINE.
PAGE 70-71

OBJECTEN GEVONDEN BIJ DE METRO-AANLEG / OBJECTS FOUND DURING THE CONSTRUCTION OF THE METRO (2016)
PAGE 72-73

PRINSENGRACHT, ANNE FRANK HUIS (2017). HET KANTOOR VAN OTTO FRANK / THE OFFICE OF OTTO FRANK. (CRIS TOALA OLIVARES /ANNE FRANK HOUSE). PAGE 74-75

PRINSENGRACHT, ANNE FRANK HUIS (2017). DE VERBORGEN TOEGANG TOT HET ACHTERHUIS / THE HIDDEN ENTRANCE OF THE SECRET ANNEX. (CRIS TOALA OLIVARES /ANNE FRANK HOUSE). PAGE 76-77

(2010). DE KASTANJEBOOM VANUIT HET ZOLDERRAAM, BESCHREVEN IN ANNE FRANKS DAGBOEK / THE CHESTNUT TREE FROM ATTIC WINDOW, MENTIONED IN ANNE FRANK'S DIARY. (CRIS TOALA OLIVARES/ANNE FRANK HOUSE). PAGE 78-79

PRINSENGRACHT, ANNE FRANK HUIS (2017). KONING MAXIMA BEZOEKT HET ACHTERHUIS / QUEEN MAXIMA VISITS THE SECRET ANNEX. (CRIS TOALA OLIVARES /ANNE FRANK HOUSE). PAGE 80-81

VIJZELSTRAAT, STADSARCHIEF (2013)
DE PLATTEGROND DANIËL STALPAERT (1671) / THE CITY MAP BY DANIEL STALPAERT (1671).
PAGE 82-83

REGULIERSGRACHT 2013
STUDENT WILLEM VAN AKEN ZONNEND / STUDENT WILLEM VAN AKEN SUNBATHING.
PAGE 84-85

PRINSENGRACHT, WESTERKERK (2014).
OP DE TOP VAN DE TOREN / ON THE TOP OF THE TOWER.
PAGE 86-87

PRINSENGRACHT, WESTERKERK (2014).
TOP VAN DE KERKTOREN / TOP THE CHURCH TOWER.
PAGE 88-89

PRINSENGRACHT, WESTERKERK (2020)
PAGE 90-91

KEIZERSGRACHT (2014).
GEZICHT OP DE WESTERTOREN / VIEW ON THE TOWER THE WESTERKERK.
PAGE 92-93

PRINSENGRACHT (2012).
LAMPEN IN ANTIEKWINKEL 'T RUNNERTJE / LAMPS IN ANTIQUE SHOP 'T RUNNERTJE.
PAGE 94-95

PLANTAGE MIDDENLAAN (2013).
HORTUS BOTANICUS.
PAGE 96-97

FREDERIKSPLEIN (2012)
PAGE 98-99

NIEUWE HERENGRACHT / NIEUWE KEIZERSGRACHT (2023). NATIONAAL HOLOCAUST NAMENMONUMENT / NATIONAL HOLOCAUST NAMES MONUMENT. PAGE 100-101

NIEUWE HERENGRACHT / NIEUWE KEIZERSGRACHT (2023). NATIONAAL HOLOCAUST NAMENMONUMENT / NATIONAL HOLOCAUST NAMES MONUMENT. PAGE 102-103

ALBERT CUYPSTRAAT (2012). DE BEKENDSTE MARKT / A FAMOUS MARKET.
PAGE 104-105

SINGEL (2013).
BLOEMENMARKT / FLOWER MARKET.
PAGE 106-107

SINGEL (2020).
DE DRIJVENDE BLOEMENMARKT / THE FLOATING FLOWER MARKET.
PAGE 108-109

HERENGRACHT (2012). DE ITALIAANSE METSELAAR LUIGI RESTAUREERT EEN GEVEL / ITALIAN MASON LUIGI RESTORES A FACADE.
PAGE 110-111

HET SINGEL, RONDE LUTHERSE KERK (2020).
PAGE 112-113

PASSEERDERSGRACHT (2011). EEN AUTO REED DE GRACHT / A CAR PLUNGED INTO A CANAL.
PAGE 114-115

KIJKEN DOOR HET RAAM VAN EEN WOONBOOT / LOOKING THROUGH THE WINDOW OF A HOUSEBOAT (2012).
PAGE 116-117

HERENGRACHT (2012). EEN WOONBOOT WORDT VERSLEEPT / TOWING A HOUSEBOAT.
PAGE 118-119

HERENGRACHT (2013)
PAGE 120-121

PRINSENGRACHT / BERENSTRAAT (2012)
PAGE 122-123

JAARLIJKS WORDEN 6000 FIETSEN OPGEVIST / EACH YEAR 6000 BIKES ARE DRAGGED UP (2012).
PAGE 124-125

DE AMSTEL (2013).
DRIE GRACHTEN UITKOMEND OP DE AMSTEL / THREE CANALS FLOWING OUT IN THE AMSTEL.
PAGE126-127

KEIZERSGRACHT (2013)
PAGE 128-129

PRINSENGRACHT (2014).
HET LICHT BIJ ZONSONDERGANG / THE LIGHT OF SUNSET.
PAGE 130-131

LIJNBAANSGRACHT (2014)
PAGE 132-133

VIJZELSTRAAT, STADSARCHIEF, DEPOT (2013)
PAGE 134-135

SPIEGELGRACHT (2013)
PAGE 136-137

WESTERDOK (2013)
PAGE 138-139

OUDEZIJDS VOORBURGWAL (2013). EEN CHELSEA FAN HELPT EEN BENFICA / A CHELSEA FAN HELPING A BENFICA FAN (REUTERS / CRIS TOALA OLIVARES).
PAGE 140-141

LEIDSEPLEIN (2012). CHELSEA FANS VOOR EUROPA-CUPFINALE / CHELSEA FANS WAITING FOR THE EUROPA LEAGUE FINAL (REUTERS / CRIS TOALA OLIVARES).
PAGE 142-143

AMSTERDAM CITY SWIM (2013).
FUNDRAISING FOR RESEARCH ON ALS (AMYOTROPHIC LATERAL SCLEROSIS).
PAGE 144-145

DE AMSTEL (2013).
ZWEMMENDE MAN / SWIMMING MAN
PAGE 146-147

BROUWERSGRACHT (2013)
PAGE 148-149

ONTBIJTEN OP EEN GRACHTENSTOEP / BREAKFAST ON THE STEPS OF A CANALHOUSE (2013)
PAGE PAGE 150-151

TWEE MEISJES REPAREREN EEN FIETSKETTING / TWO GIRLS REPAIR THE CHAIN OF A BICYCLE (2014).
PAGE 152-153

VONDELPARK, CAFÉ HET BLAUWE THEEHUIS (2023)
PAGE 154-155

VALERIUSPLEIN, EMMAPLEIN, VONDELPARK (2023)
PAGE 156-157

VONDELPARK (SUMMER 2016)
PAGE 158-159

VONDELPARK (WINTER 2013)
PAGE 160-161

VONDELPARK (2014).
SINGER-SONGWRITER PASSENGER (MIKE ROSENBERG) (REUTERS / CRIS TOALA OLIVARES).
PAGE 162-163

VONDELPARK (2013)
PAGE 164-165

HERENGRACHT (2013). AFSTAND HOUDEN VAN EEN OMGEWAAIDE BOOM / KEEPING DISTANCE OF A BLOWN-DOWN TREE. (REUTERS / CRIS TOALA OLIVARES).
PAGE 166-167

ERNST VERHOEVEN, PETER KRAMER EN SIEP DE HAAN, ORGANISATOREN AMSTERDAM PRIDE AND CANAL PARADE / FOUNDING FATHERS AMSTERDAM PRIDE AND CANAL PARADE (1996). PAGE 168-169

GAY PRIDE CANAL PARADE (2015).
SIEP DE HAAN, MINISTER RONALD PLASTERK.
PAGE 170-171

GAY PRIDE CANAL PARADE (2016) (AP PHOTO / CRIS TOALA OLIVARES).
PAGE 172-173

PRINSENGRACHT (2016)
PAGE 174-175

PRINSENEILAND (2013).
VOORMALIGE SCHEEPSWERF / OLD SHIPYARD.
PAGE 176-177

KLIMMEN OVER EEN OMGEWAAIDE BOOM / CLIMBING OVER A BLOWN-DOWN TREE (2015).
(REUTERS / CRIS TOALA OLIVARES).
PAGE 178-179

FIETSEN / BIKES (2016).
PAGE 180 181

AMSTEL, MAGERE BRUG (2017).
PAGE 182-183

AMSTEL, MAGERE BRUG (2018)
PAGE 184-185

AMSTEL, MAGERE BRUG (2018)
PAGE 186-187

AMSTEL (WINTER 2018)
PAGE 188-189

MUSEUMPLEIN, RIJKSMUSEUM (2020)
PAGE 190-191

RIJKSMUSEUM (2014)
PAGE 192-193

JANNIE IWEMA 2023
BONEBAKKER JEWELLER IN AMSTERDAM SINCE 1792.
PAGE 194-195

VAN GOGH MUSEUM (2017)
PAGE 196-197

MUSEUMPLEIN (2010). BIJ DE FINALE WERELD-KAMPIOENSCHAP VOETBAL / WATCHING THE FINAL OF THE WORLD CHAMPIONSHIP SOCCER.
PAGE 198-199

CENTRAAL STATION (2020)
PAGE 200-201

SAIL AMSTERDAM (2015)
PAGE 202-203

A TALL SHIP AT SAIL AMSTERDAM (2015)
PAGE 204-205

MUSEUM NEMO (2020).
WETENSCHAPSMUSEUM BOVEN DE IJ-TUNNEL / SCIENCE MUSEUM ON THE ENTRANCE OF THE IJ-TUNNEL.
PAGE 206-207

INGANG SCHEEPVAARTMUSEM / ENTRANCE NATIONAL MARITIME MUSEUM.
PAGE 208-209

SILODAM (2018).
NIEUWBOUW BIJ HET IJ /
NEW HOUSING ON THE IJ WATER FRONT.
PAGE 210-211

NDSM-WERF (2014)
CULTUREEL CAFÉ-RESTAURANT NOORDERLICHT / CAFÉ AND CULTURAL HOTSPOT NOORDERLICHT.
PAGE 212-213

AMSTERDAM LIGHT FESTIVAL (2014).
DRIJVENDE ORIGAMI VOOR HET SCHEEPVAARTMUSEM / FLOATING ORIGAMI IN FRONT OF THE NATIONAL MARITIME MUSEUM. PAGE 214-215

OOSTERDOKSKADE (2020)
PAGE 216-217

PONTSTEIGER (2020). APPARTEMENTENCOMPLEX IN DE VOORMALIGE HOUTHAVEN / APARTMENT BUILDING ON THE FORMER TIMBER DOCK.
PAGE 218-219

JAN VAN GALENSTRAAT (2023).
WONINGBOUW-CORPORATIE DE PIRAMIDE / HOUSING CORPORATION DE PIRAMIDE.
PAGE 220-221

KOSTVERLORENVAART (2017).
UITZICHT OP DE HAGIA SOFIA MOSKEE / VIEW ON THE HAGIA SOFIA MOSQUE.
PAGE 222-223

BURGEMEESTER DE VLUGTLAAN (2023).
SAMANTHA DUBIN IN GÖREME RESTAURANT.
PAGE 224-225

NIEUW WEST (2020)
PAGE 226-227

ALBERT CUYPSTRAAT (2023).
BOKSSCHOOL VBSK / BOXING SCHOOL VBSK.
PAGE 228-229

ALBERT CUYPSTRAAT (2023)
DIGNA POELMAN, BOXING TRAINER/COACH.
PAGE 230-231

APOLLOLAAN (2020).
HERFSTLICHT / AUTUMN LIGHT.
PAGE 232-233

FRANS VAN MIERISSTRAAT (2020). BOEDELOPSLAG GERESTAUREERD ALS APPARTEMENTENCOMPLEX / STORAGE DEPOT RESTORED AS APARTMENT BUILDING.
PAGE 234-235

MINERVAPLEIN (2018). UITZICHT VANUIT HET WOON-HUIS VAN DE FAMILIE OTTO FRANK / VIEW FROM THE HOME OF THE OTTO FRANK FAMILY.
PAGE 236-237

VICTORIEPLEIN (2020).
DE EERSTE WOLKENKRABBER IN DE STAD (1932) / THE CITY'S FIRST SKYSCRAPER (1932).
PAGE 238-239

OOSTERPARK (2023)
PAGE 240-241

OLYMPIAPLEIN (2023)
PAGE 242-243

OLYMPIAPLEIN (2023)
PAGE 244-245

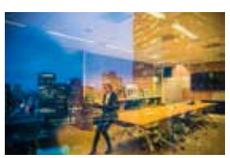

ZUIDAS (2023)
PAGE 246-247

ZUIDAS (2020)
PAGE 248-249

ZUIDAS (2023)
PAGE 250-251

ZUIDAS (2023)
STUDENT SOFIE BRIGGS.
PAGE 252-253

ZUIDAS (2023)
PAGE 254-255

ZUIDAS (2023). SKYSCRAPER VALLEY, OWNER RJB GROUP, REAL ESTATE DEVELOPER EDGE, ARCHITECT WINY MAAS (MVRDV), GARDEN ARCHITECT PIET OUDOLF.
PAGE 256-257

ZEEBURG, CAMPING (2023)
PAGE 258-259

AMSTERDAM MARATHON (2010)
PAGE 260-261

BORNEO EILAND, OOSTELIJK HAVENGEBIED (2023)
PAGE 262-263

IJBURG, STEIGEREILAND (2023)
PAGE 264-265

IJBURG, STEIGEREILAND (2023)
PAGE 266-267

DE GRACHTENGORDEL / THE RING OF CANALS (2020)
PAGE 268-269

AMSTEL, SPAKLERWEG (2020)
PAGE 270-271

BIJLMERBAJES (2017).
VOORMALIGE GEVANGENIS / FORMERLY A PRISON (REUTERS / CRIS TOALA OLIVARES)
PAGE 272-273

SPINOZASTRAAT (2020)
PAGE 274-275

RADIOWEG (2020).
JAAP EDEN IJSBAAN / JAAP EDEN ICE RINK.
PAGE 276-277

SLOTERDIJK (2023).
CROQUETTEN VAN DE AMSTERDAMSE SCHOOL / CROQUETTES AMSTERDAM STYLE.
PAGE 278-279

ARTIS ZOO (2020)
PAGE 280-281

FLORADORP (2023).
SOCIALE WONINGBOUW (1927) / SOCIAL HOUSING PROJECT (1927).
PAGE 282-283

FLORADORP (2023)
PAGE 284-285

NIEUWENDAMMERDIJK (2020)
PAGE 286-287

NDSM WERF (2018).
VROEGER SCHEEPSWERF, NU CULTURELE HOTSPOT / FORMER SHIPYARD, NOW CULTURAL HOTSPOT.
PAGE 288-289

NDSM WERF (2023)
PAGE 290-291

AMSTERDAM TOREN /AMSTERDAM TOWER (2016)
PAGE 292-293

NDSM-WERF (2016). PETER ERNST COOLEN, THE FOUNDER OF STRAAT MUSEUM. THE MURAL INSTANTLY BECAME A LANDMARK IN AMSTERDAM.
PAGE 294-295

NDSM-WERF (2016). EDUARDO KOBRA CREATING A PORTRAIT OF ANNE FRANK ON THE WALLS OF STRAAT MUSEUM FOR STREET ART, FOUNDED BY PETER ERNST COOLEN. PAGE 296-297

PAMPUS (2023).
KUNSTMATIG EILAND MET FORT (1887) / ARTIFICIAL FORTIFIED ISLAND (1887).
PAGE 298-299

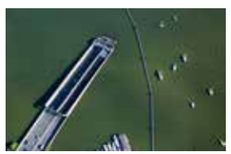

ZEEBURGERTUNNEL (2023).
PAGE 300-301

HEMHAVENS (2020)
PAGE 302-303

DE SURINAAMSE JAZZMUSICUS EDDY VELDMAN EN DRUMMER NATHAN BURNETT (2018).
PAGE 304-305

EDDY VELDMAN SPEELDE IN BANDS IN EUROPA EN ZUID-AMERIKA. HIJ RICHTTE DRUMSCHOLEN OP IN AMSTERDAM EN PARAMARIBO OM JONGEREN TE INSPI-REREN / EDDY VELDMAN PALYED IN BANDS IN EUROPE AND SOUTH AMERICA. HE STARTED DRUMSCHOOLS IN AMSTERDAM AND PARIMARIBO TO INSPIRE YOUNG MUSICIANS (2013). PAGE 306-307

BIJLMER OOST, FLATS KRAAIENNEST, GANZENHOEF (2023).
PAGE 308-309

JOHAN CRUYFF ARENA (2017)
PAGE 310-311

COLOFON

© Copyright 2023, Cris Toala Olivares

Photography: Cris Toala Olivares
Graphic design cover and inside: Erik Rikkelman

Published by Uitgeverij Panchaud
Amsterdam
www.panchaud.nl
& Cris Toala Olivares
www.toalaolivares.com

ISBN 978-90-831136-6-1
NUR 653

First published 2023. All rights reserved. No part of this publication may be reproduced and/or made public by means of printing, photocopying, microfilm or by any other means, without written permission of Cris Toala Olivares.